

Opgør i Sorø

3. januar 2004, Information, Side 11, Charlotte Aagaard..., 1769 ord, Id: e01465dd

Sidste efterår blev den 12-årige skolepige **Aisha** fra Stenlille bortført til genopdragelse, omskæring og tvangsægteskab i Somalia. Ingen i Danmark kunne beskytte eller hjælpe hende .

...fortsat fra i går:

En dag i slutningen af november banker en køn 12-årig pige på porten til det danske generalkonsulat på Buna Road i den etiopiske hovedstad Addis Abeba.

Det er **Aisha** Mohammed Yusuf fra den lille vestsjællandske stationsby Stenlille. Hun er udmattet, chokeret og på flugt. Fra genopdragelse, omskæring og tvangsægteskab i Somalia.

I flere dage har hun rejst på ladet af en lastbil fra den somaliske hovedstad Mogadishu ved kysten til Addis Abeba, over 1.200 kilometer inde i landet. Og nu beder hun på klingende sjællandsk om hjælp til at komme hjem.

I første omgang er personalet på det danske konsulat noget tilbageholdende med at hjælpe den somaliske pige, der hverken har penge, pas, sygesikringsbevis eller andre dokumenter på sig, der kan bevise, hvem hun er.

Det er først, da **Aisha** fisker en lille snavset lap papir op af lommen med nødnummeret til Stenlille Kommune frem, at stemningen vender. Den fik hun af sin sagsbehandler for seks uger siden. Det var dengang. I et helt andet liv, hvor hun troede, at hun bare skulle hjem og holde efterårsferie hos sin mor og far i familiens faldefærdige lejlighed skråt overfor Stenlille station.

Det var dengang, **Aisha** troede, at det værste, der kunne ske hende, var, at hun fik endnu en omgang tæsk af den slags, som var så almindelige, indtil hun i april sidste år flyttede i sikkerhed på døgninstitutionen Bakkegården ved Jyderup.

Aisha får lov at ringe hjem.

I Stenlille Kommune drager adskillige medarbejdere et lettelsens suk.

Selv om det allerede er fire uger siden, det lykkedes kommunen at finde ud af, at **Aisha** var blevet sendt på genopdragelse i Somalia, har hverken Stenlille Kommune eller Ringsted Politi været i stand til at hjælpe hende. Og **Aisha** har ikke været i stand til at ringe hjem. Før nu.

Det var Yusuf, der blev Aishas redning i Mogadishu. Yusuf – hendes biologiske far, som hun først midt under bortførelsen fra Danmark havde fået at vide, at hun havde.

Det var Yusuf, der hjalp hende med at flygte fra bedstefader Abu Mohammeds hus. Yusuf brød ikke sig om den genopdragelsesplan, som Aishas faster og onkel havde undfanget hjemme i Stenlille. **Aisha** hørte hjemme i Danmark, mente han. Det var det bedste for alle parter.

Så da Abu Mohammed bekendtgjorde, at han havde fundet opskriften på, hvordan den alt for frigjorte og alt for danske pige, skulle tæmmes, havde Yusuf Mohammed Yusuf talt sin far midt imod.

Først skulle **Aisha** omskæres nok en gang. Den omskæring, som var blevet gennemført, før **Aisha** kom til Danmark i august 1996, havde tydeligvis ikke været grundig nok. Og bagefter skulle hun hurtigst muligt giftes bort til en mand, som Abu Mohammed havde valgt.

En ulækker mand på 40 år, som **Aisha** senere beskrev ham. Pris: fem kameler og fem geder.

Aishas fremtid var besejlet. Indtil Yusuf dagen før brylluppet trodsede sin almægtige fars vilje og hjalp **Aisha** på flugt.

Uden ham var hun aldrig sluppet ud af Abu Mohammeds og sin kommende ægtemands klør. Uden ham var hun formentlig aldrig kommet tilbage til Danmark. I stedet ville hendes liv ville være blevet giftermål, hårdt arbejde og et ukendt antal børnefødsler for en mand næsten 30 år ældre end hun selv.

Mandag den 9. december 2002 vinker **Aisha** farvel til sin far i Bole International Airport og går om bord i Ethiopian Airlines Boeing 767 direkte til København.

To måneder efter hendes faster lokkede hende ud af landet.

Da ET 714 lander i Kastrup Lufthavn, er både Stenlille Kommune og Ringsted Politi mødt op for at hente **Aisha**. De frygter, at faster Amina og onkel Mustafa eller andre vrede klanmedlemmer skal dukke op. **Aisha** har trods alt krænket sin families ære ved at stikke af fra et planlagt ægteskab.

Men heldigvis sker der ingenting.

Frygten for Aishas sikkerhed får imidlertid Stenlille kommune til at beslutte, at det ikke er sikkert at sende hende tilbage til Jyderup, hvor hun havde boet siden tvangsfjernelsen.

De finder et andet børnehjem langt fra Stenlille.

Aisha er dybt lettet over være i sikkerhed i Danmark, men også meget rystet og mærket af alt det, hun har været igennem i Somalia.

Det er først nu, hvor hun er hjemme i Danmark igen, at hun tør betro nogen, hvilket mareridt hun har været igennem. Både sagsbehandleren i Stenlille, politiet i Ringsted og senere retten i Sorø får en detaljeret beretning om, hvordan Amina bortførte hende til Somalia, hvordan hun på vejen derned fandt ud af, at hendes faster og onkel i Danmark ikke var hendes rigtige forældre, hvordan hun mødte sin rigtige far og farfar i Mogadishu, hvordan hendes faster efterlod hende der blandt fremmede, hvordan hun skulle genopdrages, hvordan hun blev omskåret, og hvordan bedstefar Abu Mohammed i al hast fandt en ægte mand til sit danske barnebarn. Og om flugten dagen før brylluppet.

Både Stenlille Kommune, Ringsted Politi og anklager Ellen Agerskov er i tvivl om, hvordan de skal gå videre med sagen.

Ingen dansk domstol har tidligere behandlet en sag, hvor et barn som det offentlige har ansvaret for, bliver bortført til et andet land, mod sin vilje bliver efterladt hos fremmede, bliver omskåret og tvunget til ægteskab som 12-årig.

Sagen er unik. Både på grund af den manglende retspraksis, men også fordi den danske lovgivning anno 2002 ikke omfatter forbrydelser, der er begået i Somalia. Med mindre forbrydelserne også er strafbare der.

Og det er hverken omskæring eller tvangsægteskab på det tidspunkt, hvor Amina og Mustafa sender **Aisha** til Somalia.

Kriminalinspektør Erik Andersen og anklager Ellen Agerskov er relativt hurtigt klar over, at det vil være muligt at retsforfølge Amina og Mustafa for bortførelse samt for unddragelse af forældremyndigheden.

Den tilhører nemlig Stenlille Kommune, efter **Aisha** i foråret 2002 blev tvangsfjernet.

Politiet overvejer om straffelovens almindelige voldsparagraf måske kan anvendes til at retsforfølge Amina og Mustafa for medvirken til omskæring, men ender med at afstå, fordi de ikke kan bevise, at Amina og Mustafa vidste, det ville ske.

Stenlille Kommune har sendt **Aisha** til undersøgelse på Rigshospitalets Center for Voldtægtsofre, der også har forstand på omskæring.

Gynækologerne bekræfter, at **Aisha** er blevet omskåret og syet, men kan ikke med sikkerhed afgøre, hvornår det er sket.

Selv om Aishas forklaringer til de sociale myndigheder, politiet og under det indledende grundlovsforhør er nøjagtig ens, og alle kontrollerbare detaljer har vist sig at stemme, mener politianklager Ellen Agerskov ikke, at Aishas forklaring er nok i retten. Den skal bakkes op af et uomgængeligt teknisk bevis.

Og dertil kommer problemet med at bevise, at faster Amina og onkel Mustafa vidste, at **Aisha** skulle omskæres og tvangs giftes under sit ophold i Somalia. Under

grundlovsforhørerne har de begge bedyret, at de intet vidste om den del af sagen.

Efter lange overvejelser beslutter Ringsted Politi at satse på det sikre.

Torsdag den 22. maj 2003 anholder og sigter politiet den 43-årige Amina Mohammed Abdi og den 44-årige Mustafa Mohammed Ali fra Stenlille for overtrædelse af Straffelovens paragraf 261 stk. 2 om bortførelse og paragraf 215 stk. 2 om unddragelse af forældremyndigheden.

Dagen efter bliver de to varetægtsfægslet af Retten i Ringsted. Retsopgøret om Aishas mareridt i Mogadishu er på vej.

Tre en halv måned senere, onsdag den 3. september 2003, er retten i Sorø under forsæde af dommer Linda Lauritsen klar til at behandle sagen om Aishas bortførelse.

For Amina og Mustafa står hele deres fremtid på spil. Strafframmen for frihedsberøvelse er helt op til 10 år, og der ud over har anklager Ellen Agerskov begæret Mustafa udvist af Danmark. Stenlille Kommune har krævet erstatning for udgifterne til Aishas hjemrejse fra Etiopien, mens bistandsadvokat Dorthe Fuglsang har anmodet om en erstatning til **Aisha** på 25.000 for den tort, hun har lidt under sit ophold i Somalia.

Hjemme i familiens lejlighed i Stenlille har Aishas storesøster Yasmin på 19 allerede i månedsvis været mor for sine otte mindre søskende. Men den situation er ikke holdbar i længden.

Amina har siden de indledende grundlovsforhør ændret forklaring. Dengang var de ifølge Amina enige om at sende **Aisha** på genopdragelse i Somalia. Nu hævder Amina, at det var hende, der alene tog den skæbnesvangre beslutning. Mustafa forklarer flere gange, at han intet vidste om, at **Aisha** skulle til Somalia. Han troede, at **Aisha** var taget med sin faster til Århus.

En påstand, som de tre dommere ender med at forkaste som ganske utroværdig.

Aishas forklaring om begivenhederne i Somalia bliver afgivet for lukkede døre, fordi retten finder, at det vil være unødigt krænkende for **Aisha** at fortælle offentligt om de overgreb, hun var udsat for i Somalia.

Også rapporten fra Rigshospitalets Center for Voldtægtsofre bliver fremlagt for lukkede døre for ikke at krænke hende yderligere.

Den 5. september er de tre dommere nået til enighed.

Både Amina og Mustafa bliver dømt efter anklageskriftet.

Men af hensyn til Amina og Mustafas ni hjemmeboende børn, bliver dommen usædvanlig mild. 15 måneders fængsel til hver, heraf ni måneder betinget.

Og Mustafa får lov at blive i Danmark.

Både Amina og Mustafa bliver løsladt med det samme. De to en halv måneds fængsel, som mangler, kan de af hensyn til børnene afsone senere og på skift.

Der ud over skal de betale sagsomkostningerne på i alt 110.000. Stenlille Kommune får tilkendt erstatning på 10.670 kroner – prisen for Aishas billet tilbage til Danmark.

Selv får **Aisha** ingenting.

Kun sin frihed.

Efter dommen forlader Amina og Mustafa jublende retsbygningen i Sorø.

caa@information.dk

*Læs de foregående afsnit af historien om **Aisha** på: tema.information.dk/aisha

FAKTA

Det siger straffeloven

*§215. Den, som unddrager en person under 18 år forældres eller anden rette vedkommendes myndighed eller forsorg eller bidrager til, at han unddrager sig sådan myndighed eller forsorg, straffes efter reglerne i §261.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der ulovligt fører barnet ud af landet.

*§261. Den, som berøver en anden friheden, straffes med fængsel indtil 4 år.

Stk.2. Sker det for vindings skyld, eller har frihedsberøvelsen været langvarig eller bestået i, at nogen uberettiget holdes i forvaring som sindssyg eller mentalt retarderet eller bringes i fremmed krigstjeneste eller i fangenskab eller anden afhængighed i fremmed land, er straffen fængsel fra et til 12 år.

Den nye lov

*§ 245 a. Den, som ved et legemsangreb med eller uden samtykke bortskærer eller på anden måde fjerner kvindelige kønsorganer helt eller delvist, straffes med fængsel op til 6 år.

*§ 7 Under dansk straffemyndighed hører ...en handling, som er foretaget af en person der på gerningstidspunktet havde dansk indfødsret eller var bosat i den danske stat... selv om den ikke er strafbar efter lovgivningen i det pågældende statsområde, når handlingen er omfattet af § 245 a eller § 246 jvf. 245 a

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.